

**Історія Наталії Ніколаєвої - учасниці обласного конкурсу
«Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Творчність змін та
можливостей»**

Війна... Вона змінила життя мільйонів українців, але водночас відкрила нових героїнь – жінок, які творять можливості там, де інші бачать лише труднощі. Серед них – Наталія Ніколаєва, яка у найскладніші часи змогла знайти сили виховувати молодь і залишатися надією для багатьох.

Ніколаєва Наталія Вікторівна народилася в с. Андріївка на Донеччині. За освітою вчитель математики та інформатики.

Більшу частину свого професійного шляху Наталія пройшла стежками професійно-технічної освіти. Спочатку працювала викладачем Курахівської філії Придніпровського енергобудівного технікуму. Потім – шлях від спеціаліста до головного спеціаліста навчально-виробничого центру ДТЕК Курахівська ТЕС.

У 2024 році розпочався новий етап у її житті. Курахівська ТЕС закрилася, а з нею і сторінка в професійній діяльності. Саме в цей час вона відкрила нову – робота соціальним педагогом у Курахівському опорному закладі загальної середньої освіти №5 Курахівської громади Донецької області, учителем інформатики, математики, підприємництва та фінансової грамотності. Попри те, що досвіду роботи в цьому напрямку раніше не мала, вона зуміла знайти спільну мову з дітьми, відчувати їхні потреби та підтримати кожного.

Велику увагу Наталія Вікторівна приділила саме соціальному та патріотичному вихованню дітей, навчанню бачити в собі силу та можливості.

Разом із вихованцями вона брала участь у Всеукраїнській дитячо-юнацькій військово-патріотичній грі «Сокіл» («Джура»). Головним для неї була не перемога, а сам процес підготовки, бо саме в ці моменти мала можливість розкривати потенціал дітей, виховувати активну громадянську позицію, вміння приймати рішення, вміння працювати в команді, підтримувати одне одного, керуючись висловом Плутарха «Розум дитини не є посудина, яку треба наповнити, а вогонь, який треба запалити».

І їй це вдалося. Діти розкрилися, вогники в них запалали, і старший рій під її керівництвом вже в 2025 здобув перемогу спочатку во Всеукраїнській дитячо-юнацькій військово-патріотичній грі «Сокіл» («Джура») на рівні громади, а

потім – першість у Всеукраїнському конкурсі учасників Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура») «Мотивуй, надихай та дій», присвяченого Дню Героїв – борців за свободу України. Для учнів це стало доказом того, що навіть у складних умовах можна досягати великих результатів, якщо вірити у власні сили.

Надихає і виховує майбутнє покоління Наталія не тільки словами, а й своїм прикладом та активною громадською позицією.

З перших днів повномасштабного вторгнення чоловік Наталії пішов захищати Україну. Це стало для неї викликом і водночас джерелом внутрішньої сили. Вона обрала свій фронт – виховання майбутнього покоління, якому випаде нелегка доля відбудовувати державу, а також – допомога і підтримка героям на передовій через волонтерську діяльність.

Наталія власними силами виготовляла окопні свічки, закупаючи необхідні матеріали за власний кошт, збирала й відправляла посилки з продуктами, теплими речами та ліками. Співпрацювала з місцевими фондами для забезпечення захисників речами та продуктами першої необхідності. Вона не раз ініціювала й успішно закривала збори коштів для конкретного підрозділу на їх потреби: придбання зарядної станції, пропелерів для дронів, генератора, дизельного обігрівача, хімічних утеплюючих устілок. «Я не можу стояти осторонь, поки хлопці на передку тримаються і тримають фронт, тому тримаю тил, бо це мій вклад у боротьбі за свободу і мирне життя нашої держави», - говорить вона.

Наталія Вікторівна – це приклад жінки, яка поєднує педагогічну роботу, турботу про дітей, волонтерство й особисту стійкість. Вона вміє перетворювати труднощі на нові можливості: для учнів – це розвиток і перемоги, для колег – підтримка й співпраця, для громади – приклад сили та взаємодопомоги. Ця щира позиція передається дітям, колегам, усій громаді.

Вона вчить: зміни починаються з нас самих, а можливості з'являються там, де є віра і доброта. У час, коли багатьом важко знайти сили, ця жінка доводить: навіть у найтемніші дні можна бути світлом для інших.